

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. XXII. De læta congratulatione S. Bonifacij in aduentu B. VVillibaldi, &
quod eum in Episcopum consecrauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

beret. Beatus verò VVillibaldus se excusare conabatur, desiderans ad ouilia relictī monasterij, Deo fauente, reuerti. Sed videns, quod in hac excusatione apud Dominum Apostolicum nequaquam proficeret, in spiritu humilitatis obediens, Apostolica benedictione roboratus, in Alamanniam ad S. Bonifacium, sicut ei à Domino Papa præceptum erat, peruenit, & quomodo ad seruiendum & obediendum ei à Domino Papa missus fuerat, ex ordine narrauit.

CAPVT XXII.

De letæ congratulatione S. Bonifacij in aduentu B. Willibaldi, & quod eum in Episcopum consecrauit.

QUOTQUAM S. Bonifacius, ac S. VVunnebaldu, ceterique eiusdem societatis fideles fratres, tam dilectum Deo & hominibus fratrem saluum recepissent, diutissime in oscula, & in collum irruerunt, & præ gaudio flentes, Deum largitorem omnium bonorum pro vniuersis beneficiis suis glorificauerunt. Sed & Rex Pippinus, vt agno-

Cōmune gaudium ob aduentum sancti Willibaldi.

agnouit aduentum tam venerabilis personæ, plus quam credi potest, cœpit in Domino gratulari, eo quod tantum lumen iustitiæ regno suo illuxerit; & quod omnes aduersitates eorum orationibus à regno suo propelli firmissimam spem habuerit. Omnes quoque optimates qui in regno Pippini Regiserant, aut venientes, aut electos nuncios mittentes, toto cordis tripudio S. Bonifacio applaudebant; quod à Domino tales adiutores, & cooperatores accepisset; quorum in dubiis rebus sufficiens consilium, & in quorum orationibus tempore necessitatis certissimum inuenirent auxilium.

Gaudium Pippini Regis.

Et optimatum Francie.

Creuit itaque Ecclesia Christi per verbum, & per labores S. Bonifacij, sociorumque eius, & credentium in Domino fides augebatur, & abolito idololatriæ ritu, in consecrandis Ecclesiis, in prædicando verbum Domini, in baptizandis gentilibus, in procurandis infirmis & pauperibus Ecclesiasticus ordo per omnem Alamanniam instituebatur.

Fructus laborum S. Bonifacij & sociorum.

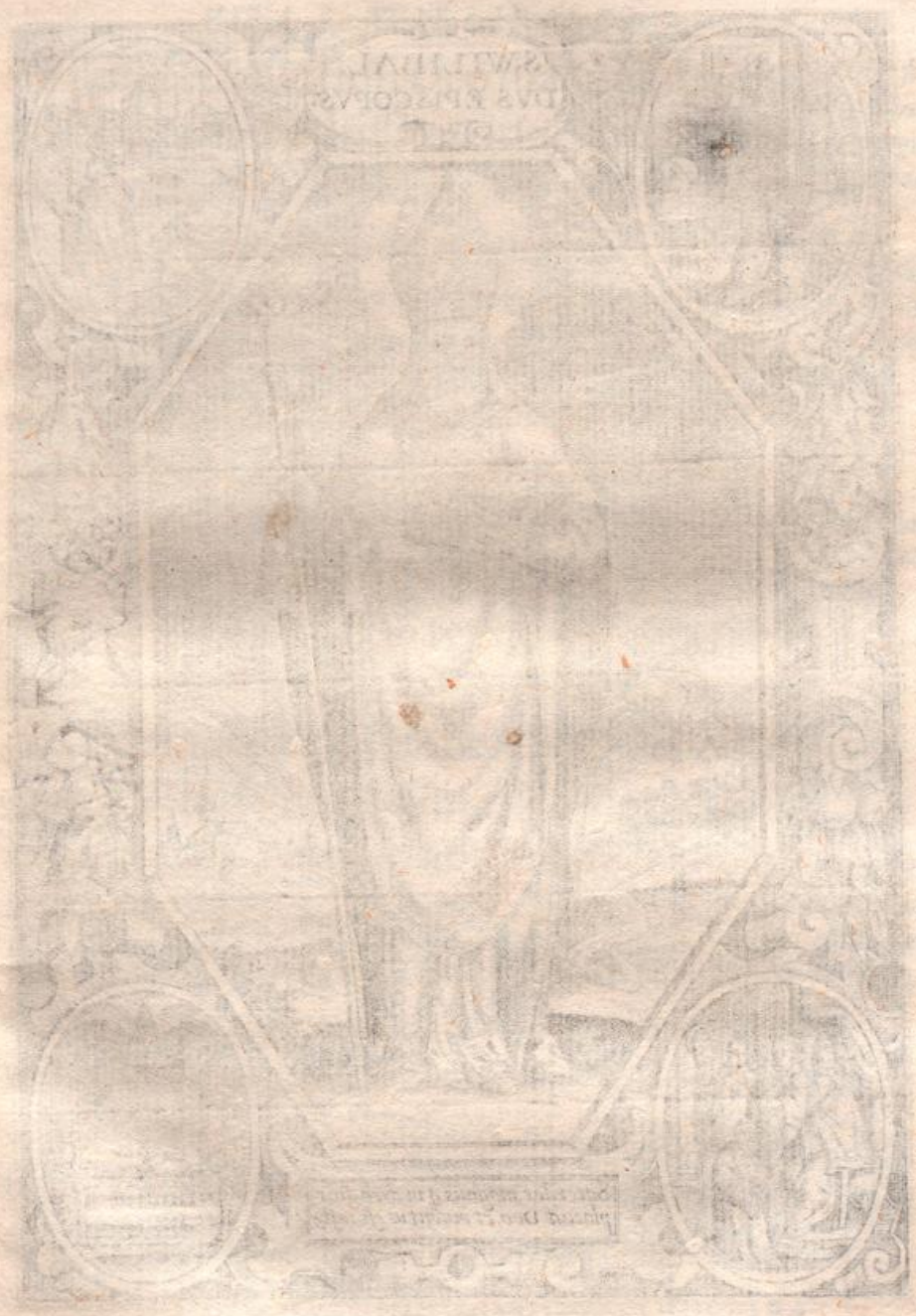
Fue-

Iste Odilo
Dux Bauarig
fuit, de gene-
re Pippini &
Caroli Regū
& fundauit
etiam Altah
inferius, &
septem alia
monasteria;
fuit autem
tempore Za-
chariæ Papæ
año Domini
DCC. XLI.
*Ita notatur
ad marginem
in altero ma-
nuscripto co-
dice.*

*Instituitur E-
piscopus Ey-
stettensis.*

*Vitis huius in-
stitutionis.*

Fuerunt illis temporibus in regno Pippi-
ni Regis duo Principes, scilicet Odilo Dux,
& Sviggerus Comes, qui vterque ad S. Bo-
nifacium venientes, orationibus eius se cō-
mendauerunt, & prædia sua cum manci-
piis ad seruiendum Deo viuenti deuotissi-
mè ei obtulerunt. Sed beatissimus Præsul
considerans, quia res Ecclesiæ vota sunt fi-
delium, pretia peccatorum, patrimonia
pauperum, ex allodiis Odili Ducis, Frisingem
instituit Episcopatum: ex prædiis
verò Sviggeri Comitis Eystettensem fun-
dauit & firmauit pontificatum; præfecitq;
venerabilem Fratrem & discipulum suum,
sanctū videlicet Corbinianum Frisingen-
sibus: sanctum verò VVillibaldum, Deo
dignum Episcopum, Eystettensibus. Hoc
instituens, vt de rebus Ecclesiasticis paupe-
res alerentur, infirmi recrearentur, peregrini
hospitarentur, hospites charitatiuè reci-
perentur, captiui Christiani prout facultas
suppeteret, redimerentur. Quod factum ita
omnibus Christianis placuit, vt his institu-
tionibus incitati & accensi, per manus san-
cti

Handwritten notes in the right margin, including the number '12' and some illegible characters.

S. WILIBALDVS
EPISCOPVS.

Sacerdos magnus q in dieb, suis
placuit Deo, et inuentus est iusto

et Bonifacij plurimi Deo sua offerrent, & ad seruiendum Altissimo multum per omnem modum Ecclesias Christi ditarent. Sanctus igitur Bonifacius postquā B. VVillibaldum in omni vitæ & morum conuersatione probatum, & approbatum à Deo & hominibus reperisset, post lustrum temporis, cum Eystettensibus in Præsulem instituit: & assumptis sibi Coëpiscopis suis, videlicet S. Burchardo Herbipolensi Episcopo, & VVizone, omni reuerētia digno Præsule, in pago quodam Thuringiæ prouinciæ, sepe dictum, ac semper dicendum beatum VVillibaldum cum esset vnus & quadraginta ætatis suæ annorum, in Præsulem deuotissimè consecrauit.

*Ardor fidelium
bona sua Eccle-
sis largientium
& donantium.*

*S. VVillibaldus
primus Episco-
pus Eystettē-
sis.*

*Episcopalis con-
secratio S. VVil-
libaldi.*

*Mors S. VVilli-
baldi quando
creatus est E-
piscopus.*

Quod & signanter notandum existimamus, quoniam Christus, Pontifex futurorum bonorum, sanctus Sanctorum beatum suum VVillibaldum electum Antistitem, autoritatiuè ac principaliter consecrans; per manus Sanctorum etiam voluit officiosissimè ac ministerialiter consecrari, vt VVillibaldus electus Dei Pontifex

M

San-

Sanctus à sancto Sanctorum, per manus Sanctorum consecraretur.

*Quid insignia
Episcopalia si-
gnificent.
Quid infula.*

Math. 24.

1. Cor. 4.

*Quid Chiro-
thocæ.*

Beatus verò VVillibaldus aduertens an-
nulum suæ desponsationis, quem in fide
acceperat; considerans nihilominus infu-
lam coronationis, quam in significatio-
nem scientiæ vtriusque testamenti susce-
perat: per duo enim infulæ cornua duo te-
stamenta intelligimus; fidelem in obser-
uantia mandatorum; prudentem verò in
dispensatione Sacramentorum se omni-
bus exhibuit; tanquam constitutus super
familiam Dei, *vt det illis escam in tempore*
& vt offerret se Apostolo queritanti, & con-
querenti ac dicenti: *iam quaritur inter mi-
nistros, vt fidelis quis inueniatur.* Chirothe-
cæ etiam manuum niueas, quid tegumēto
& colore mystica significatione prætende-
rent, sollers æstimabat; quomodo manus
consecratas, & alias consecraturas mundif-
simè ac reuerendissimè custodire deberet;
& ne pollutum quid tangeret de ipsis figu-
raliter accepit: & mystica iura pastoralis ba-
culi diligenter attendebat, cuius curuitate

Deo

Deo fideles & Ecclesiæ suæ congruentia atra-
 heret; planitie lenitatis eiusdem baculi *Quid baculus.*
 imbecilla sustentaret; ac rectitudine vni-
 uersos sibi commissos regeret. acumine e-
 tiam pastoralis censuræ desides ad Deo ser-
 uendum stimularet; & saluo ordine Eccle-
 siasticæ institutionis fidelem populū con-
 tra rabiem infidelium, vel quorumcunq;
 reprobōrū strenua virtute defensaret. Non
 etiam paruipendens figuram sandalium, *Quid sanda-
 lia.*
 per quæ pedes vestiuntur, quibus in Deum
 gradimur; si intellectus sobria cognitione,
 & affectus diuina dilectione vestiatur: &
 p omnia se in interiori homine ornari gra-
 tia, & virtute à Domino petebat; vt quem-
 admodum cum Deus in exteriori homine
 gloria & honore coronauerat, & in omni
 ornatu membrorum decenter vestierat, sic
 virtutum habitu, & refulgentia gratia-
 rum ab intra pulchrificari
 mereretur.

